



ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ
Fidesz – Magyar Polgári Szövetség
képviselőcsoportja

Dr. Szili Katalin
az Országgyűlés elnöke
részére

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: **K/5910**

Érkezett: **2008 JÚN 02.**

Helyben

Írásbeli kérdés

Tisztelt Elnök Asszony!

A Házszabály 91.§-a alapján kérdést kívánok benyújtani Székely Tamás egészségügyi miniszterhez *„Meddig vonja el az egészségügyi kormányzat a gyógyfürdők és fenntartóik pénzét?”* címmel.

A kérdésre a választ írásban kérem.

A gyógyfürdőkezelések OEP támogatásának radikális csökkentése

Tisztelt Miniszter Úr!

A gyógyfürdőkezelések állami támogatásának mértéke több éve változatlan, s ezt a kérdést a kormányzat nem kívánja megoldani. Hazánkban 87 minősített gyógyfürdő várja a vendégeket, köztük belföldi és külföldi turistákat. Az elfogadott Nemzeti turizmusfejlesztési stratégia kiemelt fejlesztési prioritásként jelöli meg az egészségturizmust. A Széchenyi Terv Turizmusfejlesztési Programjának keretében épült és felújított gyógyfürdők jelentős forgalmat generálnak a hazai turizmusban. A fentiekhez hasonló kormányzati intézkedések azonban ezt visszavethetik, a turizmus bevételeit is kedvezőtlenül befolyásolják.

A gyógyászati kezeléseket nyújtó fürdők esetében az OEP – Kormány és miniszteri rendeletek előírásai szerint – a betegek helyett a szolgáltatások árának meghatározott részét – eddig 85%-át – kifizeti közvetlenül a szolgáltató fürdőnek. Az árat az egészségügyi és a pénzügyi tárca határozza meg rendeletben, 20-40%-kal a tényleges önköltségi ár alatt. Jogszabályi előírások szerint az árakról legalább két évenként ártárgyalást kell tartani és annak eredményét ki kell hirdetni. Az Egészségügyi Minisztérium azonban több éve nem hajtja végre a jogszabályi előírást, mivel jelenleg is a 2003-ban megállapított árak vannak érvényben. Több év kihagyás után 2006 májusában volt egy ártárgyalás és megegyezés, de a tárca ezt a megállapodást figyelmen kívül hagyta.

A fent említett ármeghatározás következményeként a fürdőknek a társadalombiztosítás körében végzett szolgáltatások veszteséget okoznak, amit egyéb szolgáltatásaik bevételeiből és a betegektől elkért több száz forintos árkiegészítésből kénytelenek pótolni. A kisebb fürdők

– melyek jellemzően önkormányzati tulajdonban vannak – nem képesek elviselni ezeket a veszteségeket és ezért a tulajdonos önkormányzatok támogatására szorúlnak. Így tehát a fürdők – és az önkormányzatok – minden egyes kezeléssel anyagilag is hozzájárulnak a betegek gyógyításához az OEP helyett. Ugyanakkor hangsúlyozni kell, hogy a parlament által jóváhagyott költségvetésben a fürdők javaslatának fedezete megvan, azt nem szabadna csökkenteni!

A jelenlegi EüM rendelet szerint a korábbi 85%-ról 50-70%-ra csökkentették a betegek kezelésének támogatását és az árakat továbbra is a tényleges önköltség alatt tervezik tartani. Ez az intézkedés olyan mértékű anyagi terheket ró a biztosítottakra, amit nagyon sokan nem tudnak kifizetni. Amennyiben az aránytalanul megemelkedő térítések következtében a betegszám csökkenni fog, a bevételek elmaradnak, a pénzügyi tervek nem teljesülnek, a gyógyturizmus versenyképessége jelentős mértékben csökken. A tervezett rendelet hatályba lépése esetén a gyógyfürdők egy része a veszteségek növekedését tovább nem tudja elviselni és bezárásra kényszerül. A kiegészítő térítések további emelése pedig a betegek nagymértékű kiszorítását – akár 50%-át – eredményezi a gyógyfürdő szolgáltatásokból. Az igénybevétel ilyen mértékű csökkenése a fürdők bezárásán túl egyrészt gyakorlott szakemberek elbocsátását, másrészt a betegek ellátatlanságát, állapotuk romlását, a rokkantság és a kórházi kezelési igény növekedését eredményezi.

Kérdéseim:

- Meddig marad fenn a jelenlegi helyzet, hogy egyre jelentősebb részben a gyógyfürdők és fenntartóik finanszírozzák a gyógykezeléseket?
- Tervezi-e Miniszter Úr, hogy a gyógyászati kezelések OEP-térítését a valós költségekhez igazítja?

Budapest, 2008. május 28.



Bányi Erik

Fidesz – Magyar Polgári Szövetség